

[Bjørn Elmquist]

aktualiseret og konkretiseret på uhyggeligste vis – jeg tænker på situationen i Etiopien. Noget tyder på en stor folkelig opbakning i denne sag – ikke bare i Danmark – og vi håber i venstre på en hurtig og effektiv indsats på området. Vi går i denne forbindelse ud fra, at regeringen vil gøre, hvad den finder muligt for at yde hjælp og det helst hurtigt, og vi kan fra vores side hilse regeringens ansøgning til finansudvalget om 25 mill. kr. til nødhjælp på dette område velkommen.

Men i håb om ikke i mindste måde at blive misforstået vil jeg henstille, at Nord-Syd-problemernes komplicerede karakter ikke bliver overset. Den tredje verdens gældsætning hører med i billedet, og i det hele gælder, at der ingen lette løsninger findes på dette område. Skulle man være pessimistisk, kunne man spørge: findes der nogen løsninger overhovedet? Men der *skal* være løsninger.

Vores u-landsbistand hører hjemme i denne sammenhæng, så beskeden den end kan være i global målestok. Her er der et brændende behov for en større indsats fra stormagternes og supermagternes side både i Øst og i Vest.

Bl.a. til dette har vi FN – heldigvis for det, vil jeg sige. Det er i disse dage præcis 40 år siden, FN blev til, og iblandt alle de svagheder ved FN, der også i den anledning påpeges, iblandt alle de knubbede ord om FN, der også i den anledning udtales, vil jeg tillade mig at udtrykke en stilfærdig glæde over, at FN eksisterer, trods alt. Verden har her et forum, og guderne skal vide, at et sådant forum har verden brug for.

Samarbejde er en af de vigtigste veje frem. Skulle nogen være i tvivl, mener vi i venstre, at man blot skal se, hvad EF har betydet for vores del af verden. På dette kontinent, hvor to verdenskrige er startet, er krig mellem disse deltagende nationer nu, ganske få årtier efter, helt utænkelig. Hermed har jeg ikke sagt, at alt er idyl og uden problemer i EF-samarbejdet, men den gavnlige virkning af, at vi har erkendt de europæiske landes fælles skæbne, er uafviselig og uomtvistelig.

Af den grund og med politiske forhåbninger om styrkelse af demokratiet rundt om i Europa ser mit parti frem til en snarlig udvidelse af EF med Portugal og Spanien, og vi mener, at de seneste EF-forlig om landbrugs-politikken og om budgetterne skulle give an-

ledning til at forvente, at det nødvendige grundlag for EFs funktion også med en udvidet medlemskreds hermed er blevet skabt.

På baggrund af disse bemærkninger finder jeg det værdifuldt at gentage udenrigsministerens bemærkninger om det nordiske samarbejde. Det hed i redegørelsen:

»Det nordiske samarbejde udgør fortsat og vil fremover udgøre et meget vigtigt led i dansk udenrigspolitik.«

Dette er vi i venstre helt med på. Vi kan faktisk sige, at i dag er det nordiske samarbejde så velfungerende som nogen sinde på trods af visse forskelle i de nordiske landes respektive medlemskab af internationale organisationer; jeg tænker her især på EF og NATO. Eller skulle man måske rigtigere sige: på grund af disse forskelle fungerer det nordiske samarbejde så godt?

Jeg er nu nået til spørgsmålet om NATO og dermed til de mere specifikke bemærkninger om den danske sikkerhedspolitik. Det er naturligvis et forhold af vital betydning for vort land og for vor befolkning; vore liv, vor tryghed, vor fremtid og ikke mindst vor frihed afhænger af sikkerhedspolitikken.

Venstre har klare mål for sikkerhedspolitikken. I tre ord er det »frihed, fred og nedrustning«. Disse mål har i de sidste mange år været bedst tjent med, mener vi, at Danmark har været medlem af NATO, og sådan vil det efter venstres opfattelse også være fremover.

På det allerseneste er der sat en vis diskussion i gang om atomvåbens placering på dansk jord. Jeg vil derfor gerne slå følgende fast: vi har ingen atomvåben i øjeblikket i Danmark. Vi skal helst undgå nogen sinde at få atomvåben i Danmark.

I venstre har vi stedse arbejdet for aldrig at få atomvåben på dansk jord, og det vil vi fortsætte med at arbejde for, eventuelt i forbindelse med en etablering af atomvåbenfri zoner i en bred sammenhæng og byggende på reelle stormagtsgarantier, om så den slags etablering kan lade sig gøre.

Hvis de mål, jeg just har nævnt for vores sikkerhedspolitik i NATO, realiseres, bliver spørgsmålet om atomvåben på dansk jord heller aldrig aktuelt. På den anden side: hvis de mål ikke realiseres, bliver det umuligt for noget land på kloden at holde sig fri af ragnarok, uanset hvilke erklæringer vi måtte